

การบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่

The Risk Management in Faculty of Nursing, Buriram Rajabhat University on the Change Management in the New Normal Organization

Received: October 05, 2021
 Revised: November 17, 2021
 Accepted: December 08, 2021

รณชัย คนบุญ¹, เพิ่มพูล บุญมี², ยงยุทธ บรรจง³

Ronnachai Khonboon¹, Poempool bunmee², Yongyuth bunjong³

บทคัดย่อ

การวิจัยแบบผสม (Mixed method research) โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาการบริหารงานด้านการจัดการความเสี่ยงต่อการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่ ศึกษาในกลุ่มผู้บริหาร อาจารย์/เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา 139 คน ใช้แบบสอบถามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นตามกรอบแนวคิดการบริหารความเสี่ยง วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติเชิงพรรณนา สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน และการวิเคราะห์เนื้อหา

ผลการศึกษา พบว่า ผู้บริหารมีความคิดเห็นต่อการบริหารในองค์กรยุควิถีใหม่ ที่คำนึงการจัดการด้านความเสี่ยงมากที่สุด อาจารย์/เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา มีความคิดเห็นว่าการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการจัดการความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เป็นสิ่งที่ควรปฏิบัติมากที่สุด และแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะพยาบาลศาสตร์ เน้นการค้นหาข้อเท็จจริงของความเสี่ยง การจัดทำและใช้แบบฟอร์มการประเมินความเสี่ยง การวิเคราะห์ความเสี่ยง และการจัดการความเสี่ยงด้วยมาตรการต่างๆ

คำสำคัญ: การบริหารจัดการความเสี่ยง, การบริหารการเปลี่ยนแปลง, องค์กรยุควิถีใหม่

Abstract

The aim of this mixed method research was to develop a system, mechanism for managing risk management in the new normal organization, and apply the result of the analysis to adjust the risk plan for managing change in the new normal organization. Study in the administrator group Lecturers/staff and students of 139 people. The sample group took the questionnaire developed by the researcher according to the concept of risk management. Analyzed using descriptive statistics, Pearson correlation and content analysis. Results of the study; the administrator group there are opinions on the management in the new normal organization. In terms of risk management, it is the best practice. The teachers/staff

^{1,2,3} อาจารย์ประจำหลักสูตรพยาบาลศาสตรบัณฑิต คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

and students' group there are opinions on the management in terms of promoting cooperation between agencies in the management of risks from the spread of the COVID-19 virus, this is the most practical aspect. And the guidelines for risk management in the new normal organization such as Risk fact-finding, Establishing and implementing risk assessment form, continuously analyze the risks and risk management with various measures.

Keywords: Risk management, Change management, new normal organization

บทนำ

การระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 เกิดขึ้นอย่างรวดเร็วและรุนแรงจนแพร่กระจายไปในประเทศต่างๆ ทั่วโลก มีผู้ป่วยเพิ่มขึ้นทุกวันเฉลี่ยวันละ 250,000 - 290,000 ราย จากรายงานการสำรวจเมื่อวันที่ 21 กันยายน 2564 ประเทศที่มีผู้ติดเชื้อสูงสุด 3 อันดับ คือ สหรัฐอเมริกา อินเดีย และบราซิล สำหรับประเทศไทย พบว่าผู้ป่วยยืนยันสะสม 1,500,105 ราย รักษาหาย 1,353,057 ราย รักษาตัวอยู่ที่โรงพยาบาล 131,655 ราย เสียชีวิตสะสมรวม 15,612 ราย เมื่อพิจารณาในระดับจังหวัด พบว่า จังหวัดที่มีผู้ติดเชื้อสูงสุด 3 อันดับ คือ กรุงเทพมหานคร สมุทรปราการ และชลบุรี พบผู้ติดเชื้อ 412,558, 126,223 และ 105,213 ราย ตามลำดับ สำหรับจังหวัดบุรีรัมย์ พบผู้ติดเชื้อ 17,103 ราย⁽¹⁾ เป็นจังหวัดที่มีการบริหารจัดการควบคุมการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ที่รวดเร็ว เน้นการจัดการท่องเที่ยว และฟื้นฟูเศรษฐกิจ จึงมีแนวโน้มความเสี่ยงต่อการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ภายในจังหวัดได้ ผลจากการระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ส่งผลกระทบต่อที่รุนแรง และก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในหลายด้าน ได้แก่ ผลกระทบด้านสุขภาพจิต

ในช่วงของการระบาด พบว่าอัตราการฆ่าตัวตายมีแนวโน้มสูงขึ้น บุคลากรทางการแพทย์เกิดความท้อแท้กับงาน⁽²⁾ ผลกระทบด้านสังคมในพื้นที่สาธารณะ เกิดปฏิสัมพันธ์เชิงสังคมลดลง และเปลี่ยนรูปแบบการติดต่อใหม่เป็นระบบออนไลน์⁽³⁾ ผลกระทบด้านเศรษฐกิจ ทำให้การขยายตัวทางเศรษฐกิจมีแนวโน้มลดลง บางบริษัทลดจำนวนพนักงาน เกิดอัตราการว่างงานเพิ่มสูงขึ้น⁽⁴⁾ และผลกระทบต่อการศึกษา ทำให้ต้องเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอนเป็นออนไลน์ บางสถาบันจำกัดผู้เรียนในห้องเรียนไม่เกิน 30 คน มีการสลับวันมาเรียน⁽⁵⁾ ด้วยเหตุนี้จึงทำให้รัฐบาลและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องออกนโยบายให้สถานบริการด้านสุขภาพถือปฏิบัติโดยเคร่งครัด เกิดแนวทางการปฏิบัติต่างๆ เพื่อให้บุคลากรทางการแพทย์และสาธารณสุขนำไปปฏิบัติใช้ในองค์กรเพื่อขจัดปัญหาต่างๆ

เพื่อให้สามารถวางแผนการจัดการจัดการความเสี่ยงในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพนำไปสู่ความสำเร็จของการดำเนินการตามแผนขององค์กรได้บรรลุตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ ต้องมีระบบการบริหารจัดการที่ดี ดำเนินการบนพื้นฐานของกิจกรรมหลักที่สำคัญ 3 ประการ คือ การบริหารความเสี่ยง การตรวจสอบภายใน การ

ควบคุมภายใน ซึ่งการบริหารความเสี่ยงจะช่วยให้เกิดความมั่นใจได้ว่าการดำเนินการจะเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ รวมถึงสภาการพยาบาลได้กำหนดไว้ในองค์ประกอบการประเมินเพื่อรับรองสถาบันการศึกษาการพยาบาลและการผดุงครรภ์ คณะพยาบาลศาสตร์ จึงได้นำกระบวนการจัดการบริหารความเสี่ยงมาใช้ในคณะ เป็นหลักประกันว่าได้ดำเนินงานต่างๆ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายที่วางไว้ เพราะการบริหารความเสี่ยงเป็นการทำนายอนาคตอย่างมีเหตุผล มีหลักการและหาแนวทางลดหรือป้องกันความเสียหายในการทำงานแต่ละขั้นตอนไว้ล่วงหน้า หรือหากเกิดความเสียหายขึ้น ก็จะเป็นความเสียหายที่น้อยกว่า และเพื่อสร้างความเชื่อมั่นอย่างสมเหตุสมผลว่าการดำเนินงานเชิงกลยุทธ์ของคณะพยาบาลศาสตร์ มุ่งไปสู่การบรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายขององค์กรอย่างมีประสิทธิภาพได้

จากการทบทวนวรรณกรรมพบว่า ปัจจัยสำคัญที่เกี่ยวข้องกับการบริหารภายใต้การเปลี่ยนแปลงจากสถานการณ์ที่ไม่สามารถคาดเดาได้ล่วงหน้า สอดคล้องกับแนวคิด Wilson and Tingle (1999)⁽⁶⁾ ที่อธิบายการบริหารความเสี่ยงสามารถทำให้ลดการเกิดเหตุการณ์ที่ไม่พึงประสงค์ ลดข้อร้องเรียน ป้องกันความเสี่ยงจากข้อผิดพลาด มีองค์ประกอบที่สำคัญ 4 ประการ ได้แก่ 1) การค้นหาความเสี่ยง 2) การวิเคราะห์ความเสี่ยง 3) การจัดการความเสี่ยง และ 4) การประเมินผลการจัดการความเสี่ยง⁽⁶⁾ พบว่าองค์ประกอบเหล่านี้ ล้วนส่งผลต่อการจัดการการเปลี่ยนแปลงระบบการทำงานภายใต้วิถีใหม่ได้

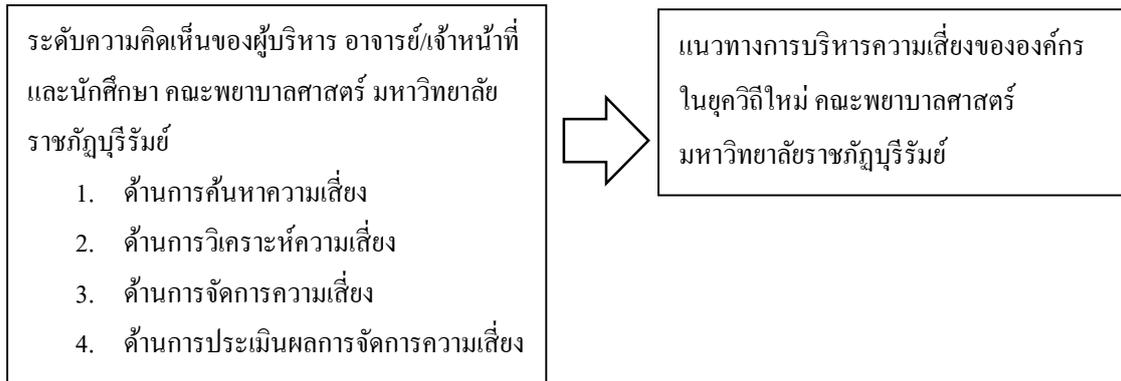
เป็นอย่างดี ซึ่งคำว่า “วิถีใหม่” หมายถึง รูปแบบการดำเนินชีวิตแบบใหม่ที่แตกต่างจากอดีต เนื่องจากมีบางสิ่งมากระทบ ทำให้แบบแผนและแนวทางปฏิบัติที่คนในสังคมคุ้นเคยต้องเปลี่ยนแปลงไปสู่วิถีใหม่ ภายใต้แนวปฏิบัติใหม่ที่ไม่คุ้นเคย ประกอบด้วยวิถีคิด วิถีเรียนรู้ วิถีสื่อสาร วิถีปฏิบัติและการจัดการ การใช้ชีวิตแบบใหม่เกิดขึ้นหลังจากเกิดการเปลี่ยนแปลงจากแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19⁽⁷⁾

ด้วยเหตุนี้คณะผู้วิจัยจึงมีความสนใจต้องการศึกษาเรื่อง การบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่ เพื่อพัฒนาระบบ กลไก ด้านการบริหารความเสี่ยงภายในองค์กร เพื่อควบคุมกำกับ การเฝ้าระวังความเสี่ยงจากโรคไวรัสโควิด-19 และเพื่อนำผลการประเมินและข้อเสนอแนะไปใช้ในการปรับปรุงแผนงานให้มีประสิทธิภาพหรือเป็นแนวทางปฏิบัติที่ดีต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาระดับความคิดเห็นของผู้บริหาร อาจารย์/เจ้าหน้าที่ นักศึกษาคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อการบริหารงานด้านการจัดการความเสี่ยงต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่
2. เพื่อออกแบบแนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่ ของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิจัยแบบผสมวิธี (Mixed method research) โดยการเก็บข้อมูลจากแบบสอบถามที่คณะผู้วิจัยสร้างขึ้นใหม่ตามกรอบแนวคิดของ Wilson and Tingle (1999)⁽⁶⁾ และการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยใช้แนวคำถามกึ่งโครงสร้าง ซึ่งการศึกษานี้ผ่านการพิจารณาคณะกรรมการพิจารณาทุนสนับสนุนการวิจัย คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ เลขที่ 04/2564 ลงวันที่ 6 มกราคม 2564 มีขั้นตอนการศึกษาดังนี้

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยนี้มีผู้ให้ข้อมูลในการศึกษา ซึ่งเป็นผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (key informants) ได้แก่ ผู้บริหาร อาจารย์/เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ จำนวน 139 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยออกแบบโดยการแบ่งเครื่องมือเป็น 3 กลุ่ม คือ แบบสอบถามสำหรับกลุ่มผู้บริหาร กลุ่มอาจารย์/เจ้าหน้าที่ และกลุ่มนักศึกษา ซึ่งแต่ละ

กลุ่ม จะประกอบไปด้วยเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล 3 ส่วน ได้แก่ 1) ข้อมูลส่วนบุคคล 2) แบบสอบถามการบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่ ลักษณะของคำตอบเป็น Rating Scale 5 ระดับ และ 3) แบบสอบถามกิจกรรมสนทนากลุ่ม เป็นข้อคำถามปลายเปิด

การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

การหาความตรงตามเนื้อหา (Content validity) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่สร้างขึ้น ไปตรวจสอบความตรงตามเนื้อหาโดย ผู้ทรงคุณวุฒิ จำนวน 3 ท่าน ได้ค่า CVI เท่ากับ 0.96, 0.95 และ 0.96 ตามลำดับ หาค่าความเที่ยง (Reliability) กับกลุ่มที่มีคุณสมบัติคล้ายคลึงกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 30 คน มหาวิทยาลัยแห่งหนึ่ง ในจังหวัดบุรีรัมย์ โดยค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาค (Cronbach alpha coefficient) เท่ากับ 0.79, 0.82 และ 0.94 ตามลำดับ

วิธีการเก็บข้อมูล

1. คณะผู้วิจัยชี้แจงวัตถุประสงค์การทำการวิจัย

2. คณะผู้วิจัยแจกแบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคล ส่วนที่ 2 แบบสอบถามการบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่ แก่กลุ่มตัวอย่าง ใช้เวลาในการตอบแบบสอบถาม 30 นาที

3. คณะผู้วิจัยแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็นกลุ่มละ 8-10 คน เพื่อทำการสนทนากลุ่ม (focus group) โดยใช้แบบสอบถามส่วนที่ 3 แบบสอบถามประกอบการทำกิจกรรมสนทนากลุ่ม เป็นคำถามปลายเปิด จำนวน 3 ข้อ ใช้เวลา 20-30 นาที/กลุ่ม

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. ใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายข้อมูลทั่วไป โดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

2. ใช้สถิติเชิงพรรณนา เพื่ออธิบายข้อคิดเห็นเรื่อง การบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่ โดยใช้ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

3. วิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยทางด้านการบริหารความเสี่ยง และการบริหารความเสี่ยงขององค์กรในยุควิถีใหม่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ โดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สัน

4. วิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ โดยการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) จากการทำสนทนากลุ่ม (focus group)

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไป และข้อคิดเห็นการบริหารจัดการความเสี่ยงของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่ มีดังนี้

ข้อมูลทั่วไปของผู้บริหาร

กลุ่มผู้บริหารจำนวน 6 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.67 เพศชาย ร้อยละ 33.33 ทุกคนจบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท มีประสบการณ์การเป็นผู้บริหารภายในสถาบันแห่งนี้ 3 ปี, 2 ปี และ 1 ปี ร้อยละ 33.33 เท่ากัน และมีอายุเฉลี่ย 41.8 ปี (S.D.=5.63)

ข้อมูลทั่วไปของอาจารย์/เจ้าหน้าที่

กลุ่มอาจารย์/เจ้าหน้าที่ จำนวน 9 คน เป็นเพศหญิง ร้อยละ 66.67 เพศชาย ร้อยละ 33.33 จบการศึกษาสูงสุดในระดับปริญญาโท ร้อยละ 66.67 รองลงมาคือ ปริญญาตรี ร้อยละ 33.33 ส่วนใหญ่มีตำแหน่งเป็น อาจารย์ประจำหลักสูตร/อาจารย์ประจำ ร้อยละ 66.67 และเจ้าหน้าที่ฝ่ายสนับสนุน ร้อยละ 33.33 ส่วนใหญ่มีประสบการณ์ในระบบการศึกษา (ทำงานในสถาบันการศึกษา) 3 ปี ร้อยละ 33.33 รองลงมา มีประสบการณ์เท่ากัน คือ มากกว่า 10 ปี และ 8-9 ปี ร้อยละ 22.22 และมีประสบการณ์ 6-7 ปี และ 1 ปี เท่ากัน ร้อยละ 11.11 ประสบการณ์ในการ

ปฏิบัติงานในสถาบันนี้ 2 ปี และต่ำกว่า 1 ปี
 เท่ากัน ร้อยละ 33.33 รองลงมาคือมีประสบการณ์
 3 ปี และ 1 ปี ร้อยละ 22.22 และ 11.11 ตามลำดับ
 กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้มีอายุเฉลี่ย 37.77 ปี
 (S.D.=8.51)

ข้อมูลทั่วไปของนักศึกษา

กลุ่มนักศึกษา จำนวน 124 คน ส่วน
 ใหญ่เป็นเพศหญิง ร้อยละ 93.5 เพศชาย ร้อยละ
 6.5 แบ่งเป็นชั้นปีที่ 3, 2 และ 1 ร้อยละ 32.3, 26.6
 และ 41.1 ตามลำดับ ส่วนใหญ่มีภูมิลำเนาอยู่ใน
 จังหวัดบุรีรัมย์ ร้อยละ 49.2 รองลงมาคือ จังหวัด
 ร้อยเอ็ด ร้อยละ 15.3 และจังหวัดศรีสะเกษ กับ
 จังหวัดสุรินทร์ เท่ากัน คือร้อยละ 7.3 ที่พักอาศัย
 ในช่วงมีการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19
 (เดือนเมษายน 2564) ส่วนใหญ่อยู่บ้านตาม
 ภูมิลำเนา ร้อยละ 87.9 รองลงมาคือ หอพักใน
 มหาวิทยาลัย และสถานที่กักกันตัวโดยหน่วยงาน

ภาครัฐ ร้อยละ 11.3 และ 0.8 ตามลำดับ กลุ่ม
 ตัวอย่างกลุ่มนี้มีอายุเฉลี่ย 20.23 ปี (S.D.= 1.40)

คะแนนเฉลี่ยข้อคิดเห็นของกลุ่ม
 ตัวอย่างในเรื่องการจัดการความเสี่ยงของคณะ
 พยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อ
 การบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่

สรุปผลจากการตอบแบบสอบถามของ
 กลุ่มผู้บริหาร ภาพรวมมีความเห็นด้วยต่อการมี
 แนวปฏิบัติต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงใน
 องค์กรยุควิถีใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70
 (S.D.=3.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้ง 4
 ด้าน มีการแปลผลอยู่ในระดับควรปฏิบัติมาก
 ที่สุด โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการ
 จัดการความเสี่ยง รองลงมาคือ ด้านการวิเคราะห์
 ความเสี่ยง ด้านการค้นหาความเสี่ยง และด้านการ
 ประเมินผลการจัดการความเสี่ยง มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ
 4.80, 4.68, 4.67 และ 4.64 ตามลำดับ (S.D.= 0.27,
 0.45, 0.22 และ 0.49 ตามลำดับ) (ดังตารางที่ 1)

ตารางที่ 1 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และการแปลผลข้อคิดเห็นของกลุ่ม
 ผู้บริหารเรื่องการจัดการความเสี่ยงของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อการบริหาร
 การเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่

แนวปฏิบัติ	Mean	S.D.	Min	Max	แปลผล
ด้านการค้นหาความเสี่ยง	4.67	.22	4.38	4.88	ควรปฏิบัติมากที่สุด
ด้านการวิเคราะห์ความเสี่ยง	4.68	.45	4.00	5.00	ควรปฏิบัติมากที่สุด
ด้านการจัดการความเสี่ยง	4.80	.27	4.43	5.00	ควรปฏิบัติมากที่สุด
ด้านการประเมินผลการจัดการความเสี่ยง	4.64	.49	4.00	5.00	ควรปฏิบัติมากที่สุด
ผลโดยรวม	4.70	3.42	4.00	5.00	ควรปฏิบัติมากที่สุด

ข้อคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์/เจ้าหน้าที่
 มีความเห็นด้วยต่อการมีแนวปฏิบัติต่อการ

บริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่อยู่
 ในระดับควรปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ

4.54 (S.D.= 0.36) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน พบว่ามี 3 ด้าน การแปลผลอยู่ในระดับควรปฏิบัติมากที่สุด คือ ด้านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการจัดการความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ รองลงมาคือ ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูการบริหารจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่อย่างยั่งยืน และด้านการบูรณา

การการจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ ส่วนด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยน้อยที่สุด มีการแปลผลอยู่ในระดับควรปฏิบัติมากที่สุด คือด้านการลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.64, 4.59, 4.55 และ 4.40 ตามลำดับ (S.D.= 0.36, 0.52, 0.50 และ 0.44 ตามลำดับ) (ดังตารางที่ 2)

ตารางที่ 2 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และการแปลผลข้อคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์และเจ้าหน้าที่เรื่องการจัดการความเสี่ยงของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่

แนวปฏิบัติ	Mean	S.D.	Min	Max	แปลผล
ด้านการลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่	4.40	.44	3.75	5.00	ควรปฏิบัติมากที่สุด
ด้านการบูรณาการการจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่	4.55	.50	3.80	5.00	ควรปฏิบัติมากที่สุด
ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูการบริหารจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่อย่างยั่งยืน	4.59	.52	3.50	5.00	ควรปฏิบัติมากที่สุด
ด้านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการจัดการความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่	4.64	.36	4.00	5.00	ควรปฏิบัติมากที่สุด
ผลโดยรวม	4.54	.36	3.50	5.00	ควรปฏิบัติมากที่สุด

ข้อคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษา เห็นด้วยต่อการมีแนวปฏิบัติต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่อยู่ในระดับควรปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 (S.D.= 0.47)

เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้ง 4 ด้าน การแปลผลอยู่ในระดับควรปฏิบัติมากที่สุด โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการจัดการความ

เสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ รองลงมาคือ ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูการบริหารจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่อย่างยั่งยืน ลำดับถัดมาคือ ด้านการลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กร

ยุควิถีใหม่ และด้านการบูรณาการการจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ โดยมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.48, 4.42, 4.38 และ 4.35 ตามลำดับ (S.D.= 0.54, 0.50, 0.47 และ 0.51 ตามลำดับ) (ดังตารางที่ 3)

ตารางที่ 3 คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าต่ำสุด ค่าสูงสุด และการแปลผลข้อคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษาเรื่องการจัดการความเสี่ยงของคณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ ต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่

แนวปฏิบัติ	Mean	S.D.	Min	Max	แปลผล
ด้านการลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่	4.38	.47	3.00	5.00	ควรปฏิบัติมาก
ด้านการบูรณาการการจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่	4.35	.51	3.00	5.00	ควรปฏิบัติมาก
ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูการบริหารจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่อย่างยั่งยืน	4.42	.50	3.00	5.00	ควรปฏิบัติมาก
ด้านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการจัดการความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่	4.48	.54	3.00	5.00	ควรปฏิบัติมาก
ผลโดยรวม	4.41	.47	3.00	5.00	ควรปฏิบัติมาก

เมื่อพิจารณาปัจจัยทางด้านการบริหารความเสี่ยงขององค์กรในยุควิถีใหม่ พบว่าปัจจัยด้านการจัดการความเสี่ยงมีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารความเสี่ยงขององค์กรในยุควิถีใหม่ในระดับสูงมาก ($r=.82, p < .001$)

ปัจจัยด้านการวิเคราะห์ความเสี่ยง ด้านการค้นหาความเสี่ยง และด้านประเมินผลการจัดการความเสี่ยง มีความสัมพันธ์ทางบวกกับการบริหารความเสี่ยงขององค์กรในยุควิถีใหม่ในระดับสูง ($r=.74, .64, .58$ ตามลำดับ, $p < .001$) (ดังตารางที่ 4)

ตารางที่ 4 ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์เพียร์สันระหว่างปัจจัยทางด้านการบริหารความเสี่ยง และการบริหารความเสี่ยงขององค์กรในยุควิถีใหม่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

ตัวแปร	การบริหารความเสี่ยงขององค์กร ในยุควิถีใหม่	
	r	p-value
ด้านการค้นหาความเสี่ยง	0.64	< .001
ด้านการวิเคราะห์ความเสี่ยง	0.74	< .001
ด้านการจัดการความเสี่ยง	0.82	< .001
ด้านการประเมินผลการจัดการความเสี่ยง	0.58	< .001

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเชิงคุณภาพ

เมื่อสรุปผลการให้ข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างจากการทำสนทนากลุ่ม (focus group) ในเรื่องการลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ สรุปได้ 4 ประเด็นดังนี้

ประเด็นที่ 1 การปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนเพื่อลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ ควรเน้นรูปแบบการเรียนออนไลน์ แต่หากเข้ามาในห้องเรียนควรมีการจัดเก้าอี้ที่นั่ง โดยมีระยะห่างที่เหมาะสม

ประเด็นที่ 2 รูปแบบ/วิธีการคัดกรองนักศึกษา ก่อนเข้าสถาบันเพื่อลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ ได้แก่ การใช้แบบประเมินความเสี่ยงต่อการติดเชื้อไวรัสโควิด-19 การวัดอุณหภูมิร่างกายก่อนเข้าภายในมหาวิทยาลัยและอาคารเรียน

ประเด็นที่ 3 วิธีการป้องกันส่วนบุคคลเพื่อลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ ได้แก่ การ

ล้างมือบ่อยๆ การสวมใส่หน้ากากอนามัยตลอดเวลา การเว้นระยะห่างระหว่างบุคคล และการใช้ alcohol hand spray หรือ เจลแอลกอฮอล์ทุกครั้งหลังจับสิ่งของร่วมกัน

ประเด็นที่ 4 การปรับปรุงสถานที่หรือห้องเรียนเพื่อลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ ควรมีการเตรียมห้องให้พร้อมสอดคล้องกับมาตรการในการป้องกันเชื้อไวรัสโควิด-19 ได้แก่ การจัดที่นั่งให้มีระยะห่างที่เหมาะสม การทำความสะอาดห้องเรียนด้วยน้ำยาฆ่าเชื้อก่อนและหลังใช้ห้องทุกครั้ง การเพิ่มจุดบริการแอลกอฮอล์ล้างมือ และจัดห้องให้มีพัดลมให้เพียงพอ หรือมีอากาศที่ถ่ายเทได้สะดวก

อภิปรายผลการวิจัย

1. ข้อคิดเห็นของกลุ่มผู้บริหาร โดยภาพรวมมีความเห็นด้วยต่อการมีแนวปฏิบัติต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่ มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.70 (S.D.=3.42) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้ง 4 ด้าน มีการแปลผลอยู่ในระดับ

ควรปฏิบัติมากที่สุด ด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการจัดการความเสี่ยง รองลงมาคือ ด้านการวิเคราะห์ความเสี่ยง ด้านการค้นหาความเสี่ยง และด้านการประเมินผลการจัดการความเสี่ยง สอดคล้องกับการศึกษาของ ฟนแก้ว เบ็ญจมาศ⁽⁸⁾ ที่พบว่า ระดับการบริหารความเสี่ยงของพยาบาลวิชาชีพ ด้านการจัดการความเสี่ยง ด้านการค้นหาความเสี่ยง ด้านการประเมินความเสี่ยง และด้านการประเมินความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก และการศึกษาของ สุมลรัตน์ พงษ์ขวัญ⁽⁹⁾ พบว่า การบริหารความเสี่ยงด้านการจัดการความเสี่ยง และด้านการประเมินผลการจัดการความเสี่ยง มีการแปลผลอยู่ในระดับสูง ถัดมาคือ ด้านการวิเคราะห์ความเสี่ยง และด้านการค้นหาความเสี่ยง แสดงให้เห็นว่าการบริหารความเสี่ยงมีความสำคัญ และมีประโยชน์ในการพัฒนาองค์กรให้ประสบความสำเร็จ ผู้บริหารสามารถคาดเดาและเตรียมรับมือกับเหตุการณ์ที่จะเกิดขึ้นในอนาคต เป็นเครื่องมือที่สำคัญของผู้บริหารในการบริหารงาน และการตัดสินใจในด้านต่างๆ เช่น การวางแผน การกำหนดกลยุทธ์ การติดตามควบคุมและวัดผลการปฏิบัติงาน ซึ่งส่งผลต่อการประสบความสำเร็จขององค์กร⁽¹⁰⁾

2. ข้อคิดเห็นของกลุ่มอาจารย์/เจ้าหน้าที่ โดยภาพรวมมีความเห็นด้วยต่อการมีแนวปฏิบัติต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่อยู่ในระดับควรปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 (S.D.= 0.36) เมื่อพิจารณารายด้านพบว่า มี 3 ด้านที่แปลผลอยู่ในระดับควรปฏิบัติมากที่สุด โดยด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานใน

การจัดการความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ รองลงมาคือ ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูการบริหารจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่อย่างยั่งยืน และด้านการบูรณาการการจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่จากการศึกษาของ สมพร หงส์เวียง และอภิัญญา จำปามูล⁽¹¹⁾ พบว่า คะแนนเฉลี่ยของการบริหารความเสี่ยงในสถานที่ปฏิบัติงาน ได้แก่ ด้านการประเมินผลการจัดการความเสี่ยง ด้านการค้นหาความเสี่ยง ด้านการวิเคราะห์ความเสี่ยง และการจัดการความเสี่ยง อยู่ในระดับมาก และการศึกษาของสมยศ ชี้แจง⁽¹²⁾ พบว่า สภาพปัจจุบันของระบบบริหารความเสี่ยงในสถาบันอุดมศึกษาไทยในภาพรวมและรายด้านของสภาพที่พึงประสงค์มีค่าเฉลี่ยโดยรวมอยู่ในระดับมาก โดยขั้นตอนการกำหนดวัตถุประสงค์มีค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ การกำกับติดตามและประเมินผลการบริหารความเสี่ยง ระบบบริหารความเสี่ยงที่เหมาะสมสำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทยคือ ระบบบริหารความเสี่ยงแบบมุ่งเน้นการระบุความเสี่ยง การกำกับติดตาม และประเมินผลการบริหารความเสี่ยง

3. ข้อคิดเห็นของกลุ่มนักศึกษา โดยภาพรวมมีความเห็นด้วยต่อการมีแนวปฏิบัติต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่อยู่ในระดับควรปฏิบัติมากที่สุด มีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.41 (S.D.= 0.47) เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ทั้ง 4 ด้าน แปลผลอยู่ในระดับควรปฏิบัติมากที่สุด ซึ่งด้านที่มีคะแนนเฉลี่ยสูงสุดคือ ด้านการส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานในการจัดการความ

เสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ รองลงมาคือ ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการฟื้นฟูการบริหารจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่อย่างยั่งยืน ด้านการลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ และด้านการบูรณาการการจัดการเชื้อไวรัสโควิด-19 ในองค์กรยุควิถีใหม่ สอดคล้องกับการศึกษาของ พีระนันท์ จิระยิ่งมงคล, วัลลภี นาคศรีสังข์ และ จันทนา ณหทัยโกสิน⁽¹³⁾ พบว่า นักศึกษามีการ

รับรู้ ความตระหนักรู้ และความสามารถในการบริหารความเสี่ยงเพื่อความปลอดภัยของผู้ป่วยอยู่ในระดับมากที่สุด การสนทนากลุ่มอาจารย์พยาบาล อาจารย์พี่เลี้ยงในแหล่งฝึก พบว่า สาเหตุของอุบัติการณ์ความผิดพลาด เกิดจากการขาดความรู้ ทักษะและประสบการณ์ รวมทั้งความประมาท แนวทางปฏิบัติเพื่อป้องกันความเสี่ยงที่จะเกิด คือ ต้องให้ความสำคัญเกี่ยวกับการเตรียมความพร้อม

แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์

การค้นหาความเสี่ยง

- 1) การค้นหาข้อเท็จจริงของความเสี่ยง
- 2) การจัดทำและใช้แบบฟอร์มการประเมินความเสี่ยงที่ง่ายต่อการบันทึก

การวิเคราะห์ความเสี่ยง

- 1) การวิเคราะห์ความเสี่ยงอย่างต่อเนื่อง
- 2) การนำความเสี่ยงที่เกิดขึ้นในหน่วยงานอื่นมาแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้เกิดความตระหนักถึงความเสี่ยง

การจัดการความเสี่ยง

การจัดการความเสี่ยงด้วยกับการกำหนดมาตรการต่างๆ

- 1) กำหนดมาตรการการเดินทางเข้า-ออก สถานศึกษาและหอพัก
- 2) กำหนดมาตรการคัดกรองสุขภาพทุกคน บริเวณจุดแรกเข้าในสถานศึกษา (Point of entry)
- 3) กำหนดมาตรการกักตัวและการคัดกรอง
- 4) กำหนดมาตรการ การแจกหน้ากากอนามัยและเจลแอลกอฮอล์ล้างมือ
- 5) กำหนดมาตรการในการสวมใส่หน้ากากอนามัย การล้างมือ การเว้นระยะห่างทางสังคม
- 6) กำหนดมาตรการการดูแลนักศึกษาที่มีความเสี่ยงในการติดเชื้อ ไวรัส โควิด-19
- 7) กำหนดมาตรการในการส่งตัวบุคลากรและนักศึกษาที่มีอาการเจ็บป่วยในระบบทางเดินหายใจ
- 8) กำหนดมาตรการส่งเสริมให้เจ้าหน้าที่และนักศึกษาทุกคน ได้รับวัคซีนเพื่อป้องกัน ไวรัส โควิด-19

การจัดการความเสี่ยงด้วยการสื่อสารภายในองค์กร

1) การประชาสัมพันธ์ความรู้การป้องกัน โรค โควิด-19 ให้แก่เจ้าหน้าที่และนักศึกษาทุกคน เพื่อป้องกันข่าวที่บิดเบือนหรือข่าวปลอม

2) การสื่อสารภายในองค์กรที่ชัดเจน

การจัดการความเสี่ยงด้วยการปรับปรุงสถานที่ภายในองค์กร

- 1) จัดให้มีห้องพยาบาลสำหรับแยกผู้ที่มีอาการป่วยระบบทางเดินหายใจ
- 2) การปรับปรุงสถานที่หรือห้องเรียนเพื่อลดความเสี่ยงจากการแพร่ระบาดของเชื้อ ไวรัส โควิด-19

การจัดการความเสี่ยงด้วยกับงานจัดการเรียนการสอน

- 1) การปรับเปลี่ยนรูปแบบการเรียนการสอน
- 2) การทบทวนบทเรียน หรือองค์ความรู้ใหม่ หลังจากเรียนออนไลน์
- 3) การกำหนดเวลาการเรียนออนไลน์ การทำกิจกรรมอย่างเหมาะสม
- 4) การจัดกิจกรรมให้ความรู้เรื่องเชื้อ ไวรัส โควิด-19 เพื่อเพิ่มพูนความรู้และให้คำแนะนำต่อการป้องกัน
- 5) การจัดเตรียมสื่อการเรียนการสอนที่พร้อม

การประเมินผลการจัดการความเสี่ยง

1) นำผลประเมินการจัดการความเสี่ยง ในสถานการณั้การแพร่ระบาดของเชื้อ โควิด-19 มาใช้ในการพัฒนางานด้านการบริการ และด้านการจัดการเรียนการสอนเพื่อลดความพลอดลั้ยของนักศึกษา และบุคลากร

แนวทางการบริหารจัดการความเสี่ยงต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ ประภาพรธรรมรักเกียรติ, จิติมา วรณศรี, นลอง ชาตรุประชีวิจ และวิทยา จันทร์ศิลา⁽¹⁴⁾ ที่พบว่า การบริหารความเสี่ยงของสถาบันเอกชนมี 4 องค์ประกอบคือ นโยบายการบริหารความเสี่ยง โครงสร้าง คณะกรรมการบริหารความเสี่ยง ขอบข่ายงาน การบริหารความเสี่ยง และกระบวนการบริหารความเสี่ยง ซึ่งผลการตรวจสอบรูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชนมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมาก มีความเป็นไปได้ และเป็นประโยชน์ในระดับมาก และการศึกษาของ ประณต มีสอน, พรพิมล ประวัติรุ่งเรืองกิจ และวินิจ เทือกทอง⁽¹⁵⁾ พบว่า แนวทางและกระบวนการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร มี 8 ด้าน คือ สภาพแวดล้อมภายในองค์กร การกำหนดวัตถุประสงค์ การระบุเหตุการณ์ การประเมินความเสี่ยง การตอบสนองความเสี่ยง กิจกรรมการควบคุมความเสี่ยง กิจกรรมการ

ควบคุมความเสี่ยง สารสนเทศและการสื่อสาร และการติดตามประเมินผล ดังนั้น แนวทางการบริหารความเสี่ยงจึงมีความสำคัญเพื่อเป็นการกำหนดกลยุทธ์การบริหารงานในองค์กร ต้องสามารถกำหนดระดับความเสี่ยงที่เหมาะสมที่องค์กรสามารถยอมรับได้ และพัฒนาองค์กรเพื่อป้องกันปัญหาที่อาจจะเกิดขึ้นได้อย่างเหมาะสม⁽¹⁶⁾

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ควรมีการวิเคราะห์ข้อมูลเพิ่มเติม เกี่ยวกับระดับความเหมาะสม ความเป็นไปได้ และการเป็นประโยชน์ของแนวทางในการบริหารจัดการความเสี่ยงต่อการบริหารการเปลี่ยนแปลงในองค์กรยุควิถีใหม่

กิตติกรรมประกาศ

คณะผู้วิจัยขอขอบคุณ คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์ที่อนุมัติทุนวิจัยในการสนับสนุนการศึกษานี้ รวมทั้งคณะบดี ผู้บริหาร คณาจารย์ เจ้าหน้าที่ และนักศึกษา ที่มีส่วนร่วมในการเป็นส่วนหนึ่งของการศึกษารั้งนี้

เอกสารอ้างอิง

1. กรมควบคุมโรค กระทรวงสาธารณสุข. โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) [อินเทอร์เน็ต]. 2564 [เข้าถึงถึงเมื่อ 21 กันยายน 2564]. เข้าถึงได้จาก <https://ddcportal.ddc.moph.go.th/portal/apps/opsdashboard/index.html#/20f3466e075e45e5946aa87c96e8ad65>

2. กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข. แนวทางการฟื้นฟูจิตใจในสถานการณ์การระบาดของ โรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา 2019 (COVID-19) (Combat 4th Wave of COVID-19 : C4.). นนทบุรี: กรมสุขภาพจิต กระทรวงสาธารณสุข; 2563.
3. โรงพยาบาลวิชัยยุทธ. NEW NORMAL ชีวิตที่เปลี่ยนไปหลัง COVID-19 [อินเทอร์เน็ต]. 2564 [เข้าถึงเมื่อ 21 กันยายน 2564]. เข้าถึงได้จาก <https://www.vichaiyut.com/th/health/informations/new-normal-covid19/>
4. World Economic Forum. Coronavirus in China – Insights on the Impacts and Opportunities for Change [Internet]. 2020 [cited 2021 Aug 21]. Available from: <https://www.weforum.org/agenda/2020/03/coronavirus-china-opportunities-change/>
5. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. โรงเรียนและนักเรียนมีความพร้อมเพียงใดกับการเรียนการสอนผ่านระบบออนไลน์: ข้อค้นพบจาก PISA [อินเทอร์เน็ต]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 21 สิงหาคม 2564]. เข้าถึงได้จาก <https://pisathailand.ipst.ac.th/issue-2020-51/>
6. Wilson J, Tingle J. Clinical Risk Modification. Oxford: Butterworth-Heinemann; 1999.
7. มาลี บุญศิริพันธ์. รู้จัก “New Normal” ฉบับราชบัณฑิตยสถาน [อินเทอร์เน็ต]. 2563 [เข้าถึงเมื่อ 21 สิงหาคม 2564]. เข้าถึงได้จาก <https://news.thaipbs.or.th/content/292126>
8. ผนแก้ว เบ็ญจมาศ. ความสัมพันธ์ระหว่างแรงจูงใจกับการบริหารความเสี่ยงของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลระดับตติยภูมิในจังหวัดสุพรรณบุรี [วิทยานิพนธ์ พยาบาลศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการพยาบาล บัณฑิตวิทยาลัย]. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ; 2555.
9. สุมลรัตน์ พงษ์ขวัญ. ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลพุทธมณฑล จังหวัดนครปฐม. วารสารวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี กรุงเทพ 2560;33(1):130-140.
10. น้ำทิพย์ ม่วงปลอด. การพัฒนาองค์ประกอบและตัวบ่งชี้การบริหารความเสี่ยงของสถานศึกษาขั้นพื้นฐานขนาดเล็ก ภาคใต้ฝั่งตะวันออก [วิทยานิพนธ์ ศึกษาศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา]. สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่; 2560.
11. สมพร หงส์เวียง และอภิญา จำปามูล. ปัจจัยคัดสรรที่มีอิทธิพลต่อการบริหารความเสี่ยงด้านความรุนแรงในสถานที่ปฏิบัติงานของพยาบาลวิชาชีพ โรงพยาบาลศูนย์ ภาคตะวันออก. ศรีนครินทร์เวชสาร 2562;34(2):190-197.
12. สมยศ ชี้แจ้ง. การพัฒนาระบบบริหารความเสี่ยงสำหรับสถาบันอุดมศึกษาไทย [วิทยานิพนธ์ ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต สาขาวิชาการบริหารการศึกษา ภาควิชาน โยบาย การจัดการและความเป็นผู้นำทางการศึกษา คณะครุศาสตร์]. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย; 2554.

13. พิระนันท์ จีระยิ่งมงคล, วัลลภณี นาคศรีสังข์ และจันทนา ฅนหทัยโกสิน. สภาพการณ์การบริหารความเสี่ยงเพื่อความปลอดภัยของผู้ป่วย และแนวทางการป้องกันความเสี่ยงขณะฝึกปฏิบัติงานบนหอผู้ป่วยของนักศึกษาพยาบาล วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี จักรีรัช. วารสารวิทยาลัยพยาบาลพระจอมเกล้า จังหวัดเพชรบุรี 2563;3(3):204-220.
14. ประภาพรณ รักเลี้ยง, จิติมา วรรณศรี, นลอง ชาตรุประชีวิจ และวิทยา จันทร์ศิลา. การพัฒนารูปแบบการบริหารความเสี่ยงของสถาบันอุดมศึกษาเอกชน. วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยนเรศวร 2556;15(3):59-65.
15. ประณต มีสอน, พรพิมล ประวัติรุ่งเรืองกิจ และวินิจ เพื่อกทอง. รูปแบบการบริหารความเสี่ยงของมหาวิทยาลัยราชภัฏในเขตกรุงเทพมหานคร. วารสารวิทยาลัยนครราชสีมา 2559;10(1):324-338.
16. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา. แผนบริหารความเสี่ยงของวิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา ประจำปีงบประมาณ 2563. วิทยาลัยพยาบาลบรมราชชนนี ยะลา; 2562.